

LỜI GIỚI THIỆU

Nguyễn Nhật Ánh là nhà văn Việt Nam chuyên viết cho tuổi mới lớn.

Ông sinh ngày 7 tháng 5 năm 1955 tại thôn An Mỹ, xã Bình An, huyện Thăng Bình, tỉnh Quảng Nam.

Cuộc đời và sự nghiệp:

Thuở nhỏ ông theo học tại các trường THPT Tiểu La, trường THPT chuyên ban Trần Cao Vân và THCS Phan Chu Trinh. Từ 1973 Nguyễn Nhật Ánh chuyển vào sống tại Sài Gòn, theo học ngành sư phạm. Ông đã từng đi Thanh niên xung phong, dạy học môn Văn tại trường THCS Bình Tây (Quận 6) từ năm 1983-1985.

Sài Gòn Giải Phóng, lần lượt viết về sân khấu, phụ trách mục tiểu phẩm, phụ trách trang thiếu nhi và hiện nay là bình luận viên thể thao trên báo *Sài Gòn Giải Phóng Chủ nhật* với bút danh Chu Đình Ngạn. Ngoài ra, Nguyễn Nhật Ánh còn có những bút danh khác như Anh Bò Câu, Lê Duy Cật, Đông Phương Sóc, Sóc Phương Đông,...

Năm 13 tuổi ông đăng báo bài thơ đầu tiên. Tác phẩm đầu tiên in thành sách là một tập thơ: *Thành phố tháng tư*, Nhà xuất bản Tác phẩm mới 1984 (in chung với Lê Thị Kim). Truyện dài đầu tiên của ông là tác phẩm *Trước vòng chung kết* (Nhà xuất bản Măng Non, 1984).^[1] Hai mươi năm trở lại đây, ông tập trung viết văn xuôi, chuyên sáng tác về đề tài thanh thiếu niên.

Năm 1990, truyện dài *Chú bé rắc rối* được Trung ương Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh trao giải thưởng *Văn học Trẻ* hạng A. Năm 1995, ông được bầu chọn là nhà văn được yêu thích nhất trong 20 năm (1975-1995) qua cuộc trưng cầu ý kiến bạn đọc về các gương mặt trẻ tiêu biểu trên mọi lĩnh vực của Thành Đoàn Thành phố Hồ Chí Minh và báo *Tuổi Trẻ*, đồng thời được Hội nhà Văn Thành phố Hồ Chí Minh chọn là một trong 20 nhà văn trẻ tiêu biểu trong 20 năm (1975-1995).

Năm 1998 ông được Nhà xuất bản Kim Đồng trao giải cho nhà văn có sách bán chạy nhất.

Năm 2003, bộ truyện nhiều tập *Kính vạn hoa* được Trung ương Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh trao huy chương *Vì thế hệ trẻ* và được Hội nhà văn Việt Nam trao tặng thưởng. Đến nay ông đã xuất bản gần 100 tác phẩm và từ lâu đã trở thành nhà văn thân thiết của các bạn đọc nhỏ tuổi ở Việt Nam.

Năm 2004, Nguyễn Nhật Ánh kí hợp đồng với Nhà xuất bản Kim Đồng tiếp tục cho xuất bản bộ truyện dài gồm 28 tập mang tên *Chuyện xứ Langbiang* nói về hai cậu bé lạc vào thế giới phù thủy. Đây là lần đầu tiên ông viết một bộ truyện hoàn toàn dựa trên trí tưởng tượng. Vì vậy, để chuẩn bị cho tác phẩm này, ông đã phải mất 6 tháng nghiên cứu tài liệu và đọc sách báo liên quan như Phù thủy và Pháp sư, Các huyền thoại phương Đông, Ma thuật và thuật phù thủy...^[2]

Sau *Chuyện xứ Langbiang*, tác phẩm tiếp theo của ông là bút kí của một chú Cún có tên *Tôi là Bê-tô*.^[3]

Năm 2008, ông cho ra đời tác phẩm *Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ*, được báo Người Lao động bình chọn là tác phẩm hay nhất năm 2008.

Năm 2012, Nguyễn Nhật Ánh cho ra mắt truyện dài *Có hai con mèo ngồi bên cửa sổ*. Các tác phẩm ra đời gần đây nhất là *Ngồi khóc trên cây* (6/2013), *Chúc một ngày tốt lành*(3/2014), *Bảy bước tới mùa hè* (3/2015) và *Con chó nhỏ mang giỏ hoa hồng* (xuất bản ngày 28 tháng 2 năm 2016).

(Trích từ Wikipedia)

Viết nhiều tác phẩm cho thiếu nhi nhất là Nguyễn Nhật Ánh, đoạt nhiều giải thưởng văn chương là Nguyễn Nhật Ánh, người có sách bán chạy nhất là Nguyễn Nhật Ánh, có sách chuyển thể thành phim là Nguyễn Nhật Ánh, sách được dịch sang nước ngoài cũng là Nguyễn Nhật Ánh. Hơn 30 năm cầm bút trên từng trang sách như con ong chăm chỉ, với hơn 100 tác phẩm, không thể kể hết những đóng góp của nhà văn Nguyễn Nhật Ánh cho nền văn học nói chung và văn học thiếu nhi nói riêng.

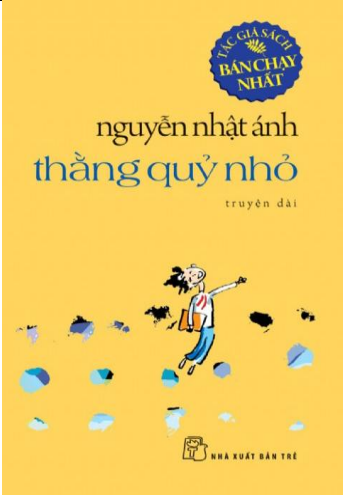
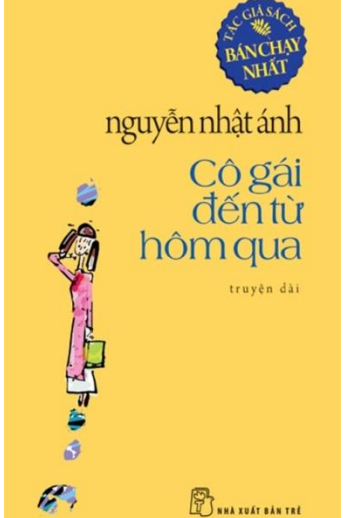
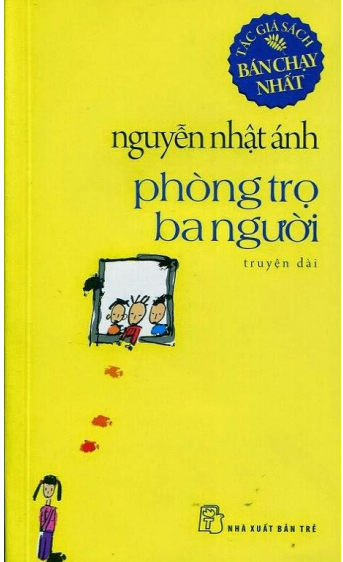
Người đánh thức tuổi thơ

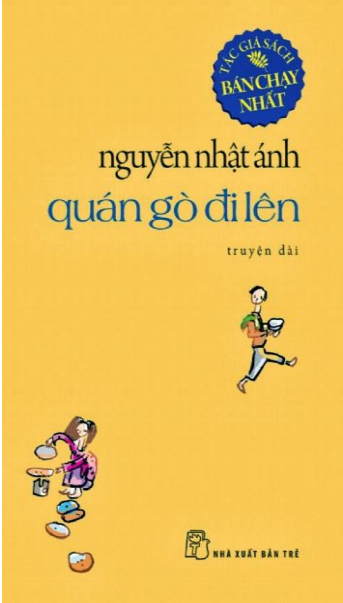
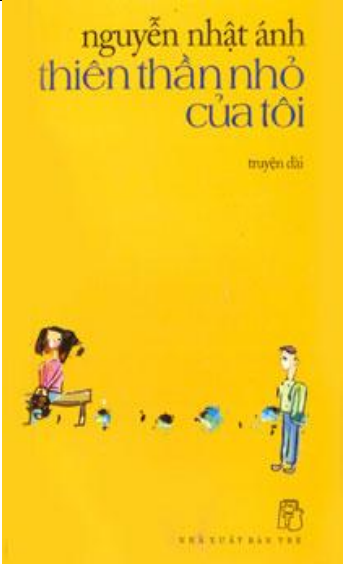
Nhà thơ Lê Minh Quốc từng nói: “Khi liệt kê tên tuổi và tác phẩm của một thế hệ nhà văn, hội đồng làm văn học sử có thể nhớ đến người này và quên bồng người kia, có thể chọn người này và bỏ sót người kia nhưng với Nguyễn Nhật Ánh, người ta không thể, dù cố tình hoặc vô tâm”.

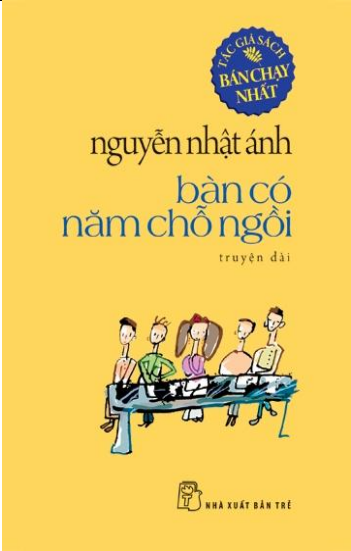
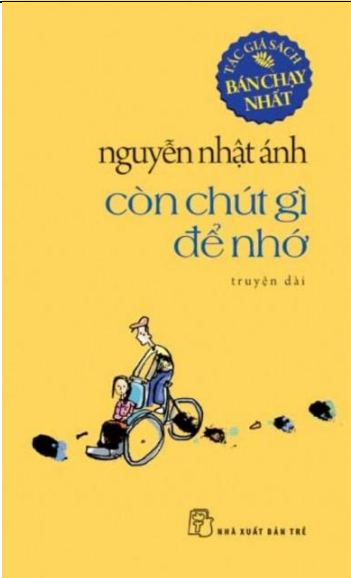
Chẳng riêng giới chuyên môn, hầu hết người đọc Việt Nam khi nói đến nhà văn cũng khó mà không nhắc đến Nguyễn Nhật Ánh! Anh là nhà văn hiếm hoi “nhắc” tên và “nhắc” cả mặt với độc giả. Riêng trẻ em, nghe đâu để chứng tỏ ta đây là người sành đọc truyện thiếu nhi thì phải chứng minh được đã đọc ít nhất vài ba truyện của Nguyễn Nhật Ánh.

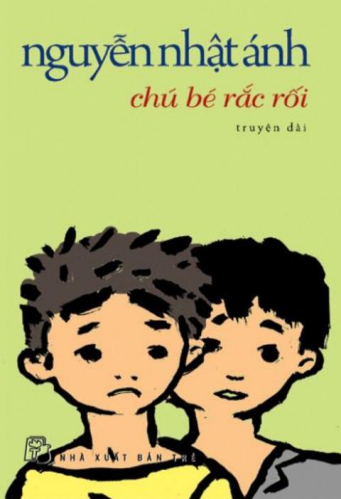
(Trích bài viết từ bài báo Người lao động)

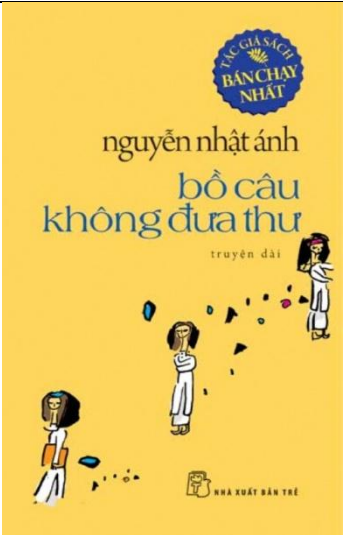
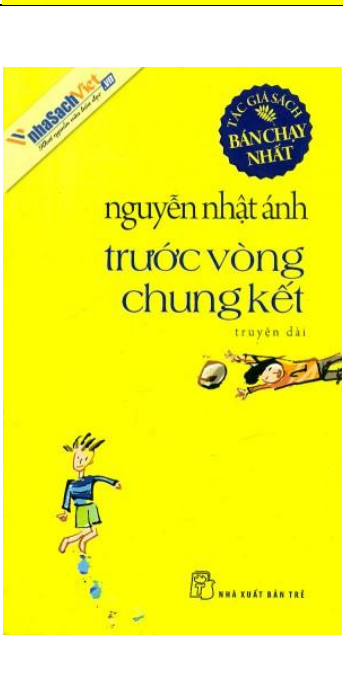
Sau đây, Thư viện Lê Quý Đôn xin giới thiệu một số truyện của Nguyễn Nhật Ánh có trong thư viện để mọi người tham khảo và tìm đọc:

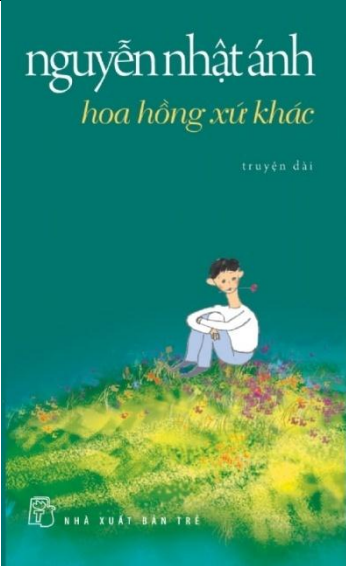
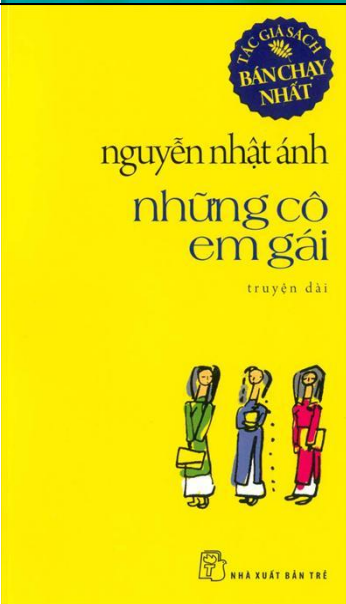
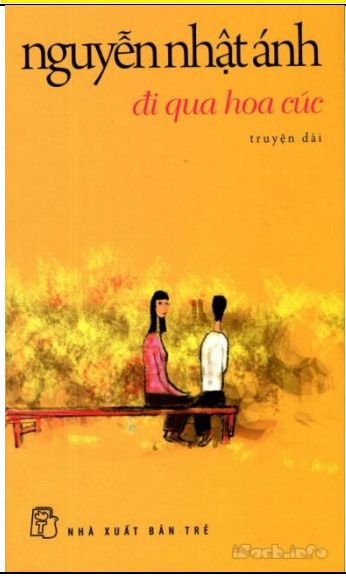
STT	ẢNH TRUYỆN	NỘI DUNG
1		Thằng quỷ nhỏ: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.-In thứ 9.-Tp.HCM: Trẻ, 2002.-276tr.;18cm. Câu chuyện xoay quanh ba nhân vật Quỳnh - Nga – Khải.Quỳnh có biệt danh “thằng quỷ nhỏ” vì vẻ ngoài cổ quái và những trò hề tiêu khiển của anh. Nhưng Nga không hòa theo đám đông để chòng ghẹo Quỳnh. Cô đã bỏ qua vẻ ngoài đặc biệt của Quỳnh và dành cho cậu bạn cùng bàn một sự cảm mến bởi sự tốt bụng và nhiệt tình của anh.Khải – cậu bạn cùng lớp - luôn tìm mọi cách chiếm được cảm tình của Nga, dù rằng đã bị cô từ chối mọi đường.
2		Cô gái đến từ hôm qua: truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ hai mươi một.- TP. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2010.- 207tr.; 18cm. Nếu ngày xưa còn bé, Thư luôn tự hào mình là cậu con trai thông minh có quyền bắt nạt và sai khiến các cô bé cùng lứa tuổi thì giờ đây khi lớn lên, anh luôn khổ sở khi thấy mình ngu ngơ và bị con gái “xỏ mũi”. Và điều nghịch lý ấy xem ra càng “trở trêu” hơn, khi như một định mệnh, Thư nhận ra Việt An, cô bạn học thông minh thường làm mình bối rối bấy lâu nay chính là Tiểu Li, con bé hàng xóm ngốc nghếch từng hứng chịu những trò nghịch ngợm của mình hồi xưa.
3		Phòng trọ ba người: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 14.-Tp. HCM: Trẻ, 2012.- 236tr.; 20cm. Phòng trọ ba người là nơi dành cho ba chàng sinh viên Chuyên, Nhiệm, và Mẫn trú ngụ, là nơi họ chia sẻ việc học hành, những trò nghịch ngợm và chia sẻ cả những buồn vui trong đời sống tình cảm. Mẫn, chàng trai nhút nhát vốn quan niệm tình yêu là thứ “ xa xỉ phẩm”, đến lúc phải dựng lên vở kịch tình yêu với sự trợ sức của Thu Thảo, cô học trò tinh nghịch của anh. Trò chơi tưởng chỉ để góp vào không khí sôi động của căn gác trọ ấy, không ngờ đã thực sự cuốn hút chàng trai chuyên “dị ứng với phụ nữ” ấy. Khi buộc lòng phải chấm dứt với trò chơi, cũng là lúc Mẫn cảm thấy buông khuâng như phải chia tay với tình cảm thực sự.

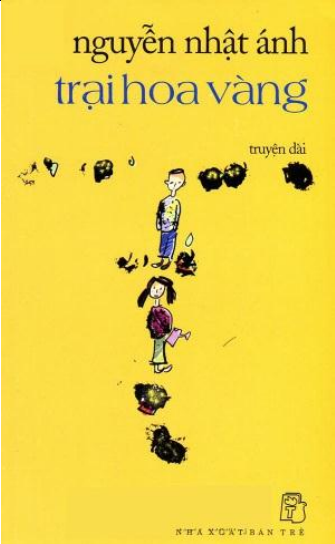
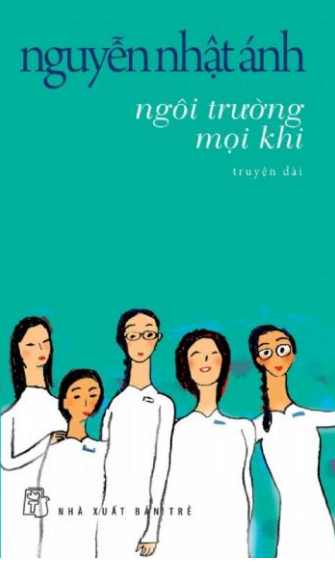
4		Quán gò đi lên: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.-In lần thứ 17.- Tp.HCM: Trẻ,2005.-310tr.;18cm. Cái tên Đo Đo nghe là lạ, nó nằm ở đâu thế nhỉ? Cô chủ quán Thanh đã nhiều lần nhắc nhở mà Lâm, Cúc, Lan, Kim... vẫn cứ quên mỗi khi khách hỏi. Đo Đo nằm ở đâu? Và ở trong quán Đo Đo này có một cô bé Cúc nói đặc tiếng Quảng rất chân thật, chân thật đến nỗi ngây ngô, một cô Kim thích lấy chồng ngoại, một thằng Cải hiểu thảo không nỡ bỏ người mẹ nuôi để ra nước ngoài, một thằng Lâm ham học cố gắng thi đậu đại học... Mỗi người có một số phận, một hoàn cảnh nhưng ở họ vẫn toát lên một sức sống mãnh liệt. Truyện viết ngắn, hóm hỉnh với những câu đối thoại chân thật, mộc mạc không khỏi làm bạn bật cười bởi những câu trả lời dí dỏm của Kim, Cúc, Cải, Lâm... Rồi Lâm có thi đậu đại học không? Kim có lấy được chồng ngoại không? Còn Cúc, cô bé đáng thương ấy sẽ ra sao? Quán gò đi lên sẽ giúp bạn giải đáp những thắc mắc trên.
5		Thiên thần nhỏ của tôi: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 27.- Tp.HCM: Trẻ, 2013.- 131tr.; 20cm. Hai đứa ngồi trên thành giếng mát lạnh, rêu bám vào gót chân và bông khế thỉnh thoảng rơi xuống đậu hững hờ trên tóc. Trên các vòm cây, lá bắt đầu đi ngủ. Chúng thông thả rủ mình xuống như những cánh dơi đang im lặng đeo mình chờ bay vào đêm tối. Trong bóng hoàng hôn chập choạng, gió đã bớt rục rề hơn, chúng lướt đi xào xạc trên cỏ và những giọt nắng cuối ngày còn sót lại đang nhả nhả thấp nốt buổi chiều trên những ngọn cây cao trong vườn. Thả hồn vào khung cảnh êm đềm đó, tôi khẽ liếc về mặt nôn nao của Hồng Hoa và mỉm cười khẽ: Ngày xưa ngày xưa có một nàng công chúa, xinh thật là xinh...
6		Hạ đỏ: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 14.- Tp.HCM: Trẻ, 2006.- 213tr.; 18cm. Truyện kể về mối tình đầu trong sáng của cậu học trò Chương dành cho cô gái quê Út Thêm trong dịp về quê nghỉ hè sau kì thi căng thẳng, và những việc làm cao đẹp của cậu dành cho những người bạn chân chất chịu nhiều thiệt thòi ở nông thôn. Lần về quê đổi gió đó, cậu đã học và biết thêm được nhiều thứ, có cả niềm vui lẫn nỗi buồn...

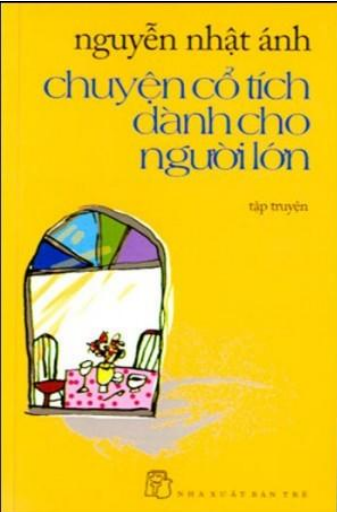
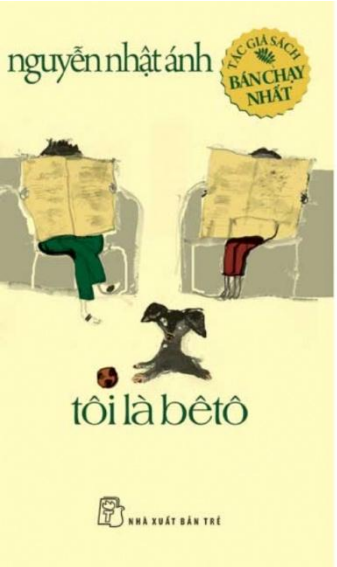
7		Bàn có năm chỗ ngồi: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 11.- Tp.HCM: Trẻ,2005.-223tr.; 18cm. Huy, Hiền, Quang, Đại, Bảy - họ là năm người bạn với năm cá tính và hoàn cảnh khác nhau cùng chung trong một lớp học. Những trò nghịch ngợm trẻ con đôi khi gây ra mâu thuẫn, nhưng trên tất cả đó là những đứa trẻ ham học, giàu lòng nhân ái và biết quan tâm đến bạn bè. Cảm thông với hoàn cảnh của nhau, từng người nghĩ ra cách giúp đỡ bạn theo khả năng của mình để tình bạn ấy lớn dần theo năm tháng.
8		Còn chút gì để nhớ:Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 26.- Tp. HCM: Trẻ, 2012.- 209tr.; 20cm. Giọng Kim Dung bỗng nhiên dịu dàng kỳ lạ khác hẳn thường ngày.Tôi lặng lẽ nhìn ra đường.Buổi trưa, nắng chói chang trên những tàng cây điệp, in xuống mặt đất những bóng đen im sững. Thỉnh thoảng, có cơn gió nhẹ lướt qua, mon man những nhánh cây làm rơi xuống những chiếc lá phản chiếu ánh sáng nom như những giọt nắng vàng lượn lờ trong khoảng không ngái ngủ. Tôi dõi theo những chiếc lá, lòng bồi hồi không biết Kim Dung có còn giận tôi nữa hay không.
9		Những chàng trai xấu tính: truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ hai mươi sáu.- TP. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2014.- 158tr.; 20cm. Từ khi phát hiện ra một người con gái có thể nhận cùng một thứ quà giống nhau của hai người con trai khác nhau (tôi đẹp trai hơn Biền!) mà nội vụ chỉ xê xích trong vòng ngày trước ngày sau, Biền cảm thấy mặt đất đang lở từng mảng lớn dưới chân nó. Hôm trước nó khoe hai vết thương trên ngực nó có một vết đã lành thì bây giờ cái chỗ lành đó đã bị thủng trở lại, toác hoác như miệng hố bom. Đầu óc rối bời, cõi lòng tan nát, Biền chẳng buồn nhạo báng hay ám hại tôi nữa. Nó chỉ buồn rầu bình luận: - con nhỏ đó điên!

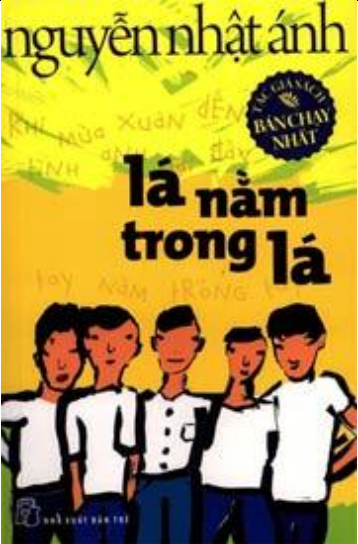
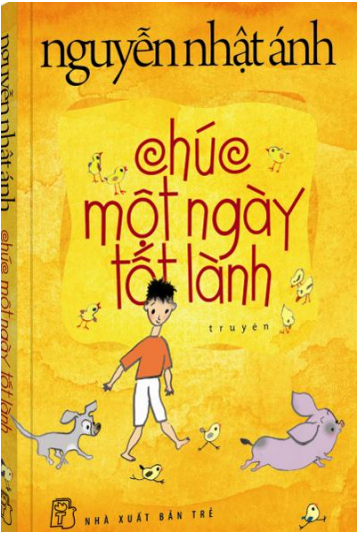
10		Chú bé rắc rối: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 18.- Tp.HCM: Trẻ, 2008.- 221tr.; 18cm. Không biết các bạn như thế nào, chứ tôi thì tôi chưa từng lo cho ai bao giờ. Tôi lo cho chính tôi còn chưa xong nữa là. (mới mở đầu truyện thì nhân vật chính đã tâm sự như vậy rồi, nghe thấy RẮC RỐI). Thực sự thì làm sao, vẫn là giọng văn “đọc tức cười”, cách thắt nút, mở nút đầy bất ngờ của tác giả dẫn ta đi hết rắc rối này đến rắc rối khác. Đọc rắc rối nhưng mà thấy thú vị.
11		Mắt biếc: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 23.- Tp. HCM: Trẻ, 2012.- 234tr.; 20cm. Tôi không thể bắt Hà Lan phải giống tôi, tôi khác, không ai bắt tôi phải hoài vọng kỷ niệm, không ai bắt tôi phải nhớ da diết cái làng nhỏ xa xăm của mình mỗi khi chiều xuống. Không ai bắt tôi đêm nào cũng phải mơ thấy bóng trắng tuổi thơ treo lơ lửng trên đường làng và rơi từng giọt vàng xuống giàn hoa thiên lý. Những điều đó xảy đến một cách tự nhiên, cũng giống như hồi học ở lớp chín, một hôm nhìn vào mặt Hà Lan, lần đầu tiên tôi thấy lòng mình dậy sóng. Mà chẳng hiểu vì sao...?
12		Nữ sinh: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 26.-Tp. HCM: Trẻ, 2013.-159tr.; 20cm. Anh thét lên một tiếng và mở mắt ra, những lúc như vậy, anh cảm thấy cổ khô đắng và đầu nóng hừng hực. Anh nhồm người dậy với lấy ly nước để trên bàn nhỏ kế đầu giường uống vài ngụm. Những giấc mơ lạ lùng như vậy không phải chỉ xuất hiện một lần, chúng cứ trở đi trở lại trong giấc ngủ của anh như một cuốn phim cũ kỹ, mỗi lần thay đổi một chi tiết, biến đổi một vài gam màu nhưng nhân vật thì vẫn thế, thoát đầu là Xuyên, Thục, Cúc Hương và sau đó là Hùng quăn, và cũng không thay đổi dòng sông quen thuộc của anh, nó chảy xuyên suốt qua những cơn ác mộng.

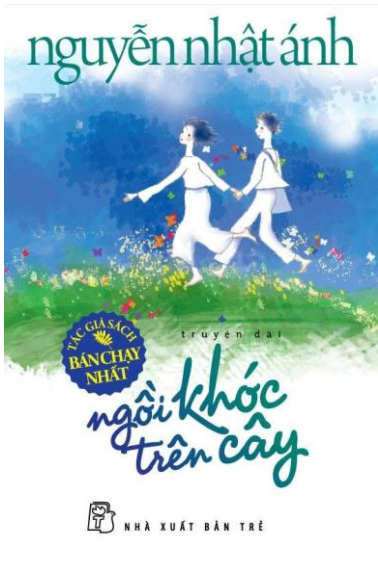
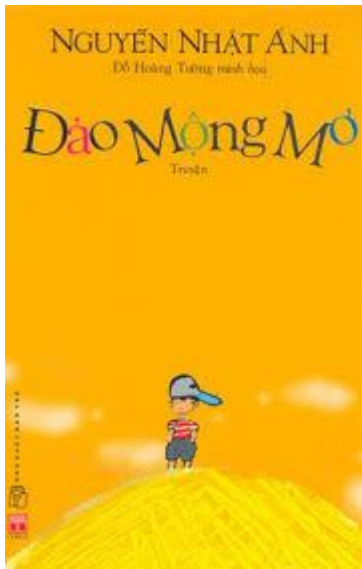
13		Bồ câu không đưa thư: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 9.- Tp.HCM: Trẻ, 2003.-221tr.; 18cm. Câu chuyện bắt đầu từ lá thư làm quen để trong học bàn của Thục, trong bộ ba Xuyên, Thục, Cúc Hương. Lá thư chân tình đã thu hút sự tò mò của bộ ba, và họ bị cuốn hút vào trò chơi với người giấu mặt, dần hồi kéo theo Phán củi, anh chàng xấu xí vụng về của lớp làm quân sư và giúp xướng họa thơ. Cuộc truy tìm dần mọi người đến nhiều hiểu lầm tai hại và cả những bất ngờ thú vị. Và điều bất ngờ cuối cùng đã được phát hiện quá muộn. Vì sao? Xin để cho bạn đọc tự khám phá.
14		Buổi chiều Windows: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 12.-Tp. HCM: Trẻ, 2012.- 223tr.; 20cm. Một buổi sáng mùa hè, trên đường Nguyễn Du có ba cô gái chạy trên hai chiếc xe, vừa đi vừa dòm dáo dác. Đường một chiều, nhưng không vì vậy mà người qua kẻ lại ít nhộn nhịp. Những chiếc xe phân khối lớn vừa phóng vun vút vừa bóp còi inh ỏi khiến ba cô nhả mặt nép sát vô phía trong. Những ai đã đọc qua những truyện dài như “ Nữ sinh” hay “ Bồ câu không đưa thư” đều biết ba cô gái đó không ai khác ngoài bộ ba Xuyên, Thục và Cúc Hương...
15		Trước vòng chung kết: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 13.-Tp.HCM: Trẻ, 2007.- 317tr.; 18cm. Tuổi học trò ô mai xí muội, tuổi của những cảm xúc băng quơ, giận hờn rồi lại cười vui hồn nhiên. Của những trái tim bắt đầu mở rộng để ngắm nhìn, để rung động và đón nhận thế giới nhiều màu sắc. Lứa tuổi của những khám phá và của những trải nghiệm đầu đời, để từ đó biết yêu thương, biết vị tha, sống nhân ái và trưởng thành hơn. Và cho những ai từng đi qua một thời sân trường áo trắng với những kỷ niệm không thể nào quên, cho những ai đã "lỡ yêu" từng trang truyện trong sáng, ý nghĩa, và "thật như cậu học trò kể chuyện đời mình" của nhà văn Nguyễn Nhật Ánh.

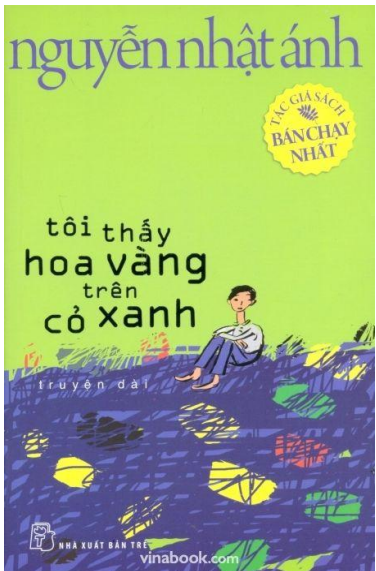
16		Hoa hồng xứ khác/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ mười tám.- TP. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2009. 344tr.; 18cm. Ngữ, Khoa và Hòa lé đều say mê cô bạn cùng lớp Gia Khanh. Cái cô gái bị ba người cùng theo đó sẽ phải làm sao. Ba anh chàng làm gì để "chiến thắng". Điều lý thú là gần như tác giả tái hiện lại thời học trò của mình với ngôn ngữ thời bây giờ nên các bạn đọc trẻ sẽ tìm thấy hình bóng của chính mình trong đó.
17		Những cô em gái:Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 18.- Tp. HCM: Trẻ, 2011.- 197tr.; 20cm. Chiều đó, y hẹn, tôi đến nhà Bội chơi, sở dĩ tôi đến nhà thằng Bội trước, bởi vì tôi muốn biết hoa khô của trường Sao Mai xinh đẹp cỡ nào. Hóa ra em gái thằng Bội chả xinh đẹp tẹo nào như nó đã quảng cáo. Khi em nó bước ra bên lên chào tôi, tôi tò mò dán mắt vào mặt hoa khô của trường Sao Mai, tim tôi đập rộn ràng, nhưng rồi tôi lại thất vọng ngay bởi vì hoa khô tóc cắt ngắn cùn cùn, lại lưa thưa, mặt hoa khô thì trở đầy mụn. Lúc hoa khô cười e lệ, tôi thấy hoa khô thiếu mất một cái răng cửa phía trên...chao ôi ...
18		Đi qua hoa cúc: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 16.-Tp. HCM: Trẻ, 2011.- 226tr.; 20cm. Mùa mưa đến ngay vào lúc những buồn lo trong lòng tôi vừa mới chớm, những buồn lo non nớt của một trái tim non nớt nhanh chóng bị những cơn mưa đầu mùa xóa sạch. Năm nay mưa đến chậm, nhưng đúng lúc biết bao. Tôi lại tha hồ đắm mưa và tôi lại cùng anh em thằng Chứng mò mẫm ngoài bờ ruộng soi đèn bắt ếch, đêm nằm chùm chần tận cảm nghe tiếng “ uôm uôm” từ ngoài vườn vọng vào, tôi tưởng như tôi sẽ không bao giờ trở thành người lớn và tôi thật lòng sung sướng với ý nghĩ đó.

19		Trại hoa vàng: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.-In lần thứ 8.-Tp.HCM: Trẻ, 2004.-344tr.; 18cm. Hoa Vàng là truyện dài, câu chuyện kể về Chuẩn nhà nghèo, học không khá lắm, nhưng có nhiều bạn. Yêu hoa, Chuẩn đã tự trồng được một vườn hoa vàng. Có cô bé tên Thảo hàng xóm thường hay sang chơi cùng chăm sóc hoa với Chuẩn. Một hôm, Thảo ngỏ ý xin một đóa hồng, Chuẩn đã ngần ngại vì nghĩ hoa hồng chỉ tặng cho người mình yêu.... Lúc đó, Chuẩn đã phải lòng Cẩm Phô – một người bạn gái học chung từng bênh vực cho Chuẩn. Và...mời các bạn đọc truyện sẽ rõ.
20		Út Quyên và tôi: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 21.- Tp. HCM: Trẻ, 2011.- 121tr.; 20cm. Đã bao giờ bạn ghen tị với đứa em út chưa? Trong khi mình phải nấu cơm, quét nhà, giặt quần áo,...bạn tối mắt tối mũi vì việc gì cũng đến tay còn đứa em thì lúc nào cũng sạch sẽ, thơm tho nằm cuộn tròn trong lòng mẹ. Thỉnh thoảng nó cũng ngồi gác chân lên cái kệ tivi để coi bạn lau nhà, lắm khi đi học về vút cặp và sách vở bừa bãi nhào ngay vào mâm ăn cơm. Phòng ốc thì thôi rồi lượm ối, không những bẩn thỉu mà còn bốc mùi kinh khủng. Lắm lúc nó cũng nghịch ngợm giặt tóc bạn rồi linh ra một góc nào đó... Nếu chẳng may được sinh ra trên cõi đời này, bạn hãy cầu mong mình là người cuối cùng xuất hiện trong gia đình, sau một lô một lốc những kẻ làm anh làm chị khác. Đừng nôn nóng, cũng đừng vội vàng. Hãy chờ bọn họ xô đẩy, chen lấn nhau chui ra hết, lúc đó bạn hãy thông thả đặt chân lên mặt đất, ung dung cất tiếng khóc chào đời và hùng hồn tuyên bố: "Ta là con út" Câu chuyện “Út Quyên và tôi” này có thể làm bạn xua tan mọi mệt sau một tuần làm việc căng thẳng đấy!
21		Ngôi trường mọi khi: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ 12.- Tp. HCM: Trẻ, 2012.- 237tr.; 20cm. Ngôi Trường Mọi Khi là những câu chuyện về nhóm bạn học sinh năm đầu cấp 3 với bao kỷ niệm vui buồn hờn giận, bao nhiêu trò tinh nghịch của tuổi mới lớn. Với những Hạt tiêu, Tóc ngắn, Hột mít, Bánh trai, Răng chuột, Mặt mụn... đã tạo nên không khí của một lớp học thật dễ thương với bao nhiêu tình cảm yêu thương, cảm động và gần gũi. Đây là sách mới nhất của tác giả viết về tuổi áo trắng mộng mơ và tinh nghịch.

22		Chuyện cổ tích dành cho người lớn: tập truyện ngắn/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ bảy.- TP. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2002.- 185tr.; 18cm. Từ xưa đến giờ, hai chân tôi đó có mà ở yên được một chỗ. Hồi nhỏ đi chơi, bao giờ tôi cũng mò về nhà sau giờ cơm. Trăm lần y một, thật là tài! Còn mỗi buổi tối, khi đến giờ đi ngủ, lần nào bố mẹ tôi cũng thay nhau bò xuống gầm giường, gầm tủ và thò đầu vào các ngách của tôi om om để tìm tôi. Những vất vả vậy mà nào có tìm thấy. Lúc ấy tôi đã tốt đi chơi tận đâu tận đâu rồi, có tài thánh cũng đừng hòng mò ra. Sau này cũng vậy, tôi mà đã trốn học thì thầy giáo chỉ có nước lắc đầu.
23		Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ: truyện/ Nguyễn Nhật Ánh.- TP. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2008.- 217tr.; 20cm. Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ là một trong những truyện dài thành công nhất của nhà văn Nguyễn Nhật Ánh. Tác phẩm nhận được Giải thưởng Văn học Asean năm 2010. Tác phẩm gồm những câu chuyện nhỏ xoay xung quanh 4 đứa trẻ trong cùng một khu xóm là con Tũn, con Tí sún, thằng Hải còi và thằng cu Mùi. Trong đó, người kể chuyện là cu Mùi dưới hình thức kể song song của "thằng cu Mùi" lúc bé và nhận xét, đánh giá hết sức hóm hỉnh của "ông Mùi" khi đã gần 50 tuổi. Tác phẩm gồm 12 chương là 12 câu chuyện khác nhau "Tôi viết cuốn sách này không dành cho trẻ em. Tôi viết cho những ai từng là trẻ em." trích NGUYỄN NHẬT ÁNH.
24		Tôi là bê-tô: truyện/ Nguyễn Nhật Ánh.- In lần thứ mười tám.- TP. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2011.- 230tr.; 20cm. Tôi là Bê-tô được Nguyễn Nhật Ánh kể với ngôn ngữ của nhân vật chính, tức là ngôn ngữ của trẻ. Chứ không phải là ngôn ngữ của một người kể nào đó ở ngôi thứ ba chắc chắn sẽ làm cho truyện vừa dài ra, vừa khô đi mà không chứa nổi mọi chuyện tươi xanh của cuộc đời. Nhưng làm sao mà tránh được sự có mặt của Nguyễn Nhật Ánh, người điều hành toàn bộ câu chuyện, người đã qua Bê-tô mà kể lại câu chuyện trong một thứ văn phong theo tôi là rất gọn, rất hay; một văn phong chứng tỏ người viết rất thuộc và rất yêu đối tượng khảo sát của mình. Phải nói đó là loại văn rất thích hợp cho thiếu nhi ở một lứa tuổi đang rất cần rèn giũa cho sự giàu có, tinh tế và ăn ý giữa ý và lời. Và, không chỉ là khảo sát mà còn là sự đúc kết cho con trẻ quen dần với các suy tưởng, kể cả triết lý về cuộc sống, vốn lúc nào cũng hiện hữu quanh chúng như ánh sáng, như khí trời, để cho chúng vừa chóng lớn, lại vừa không mất đi tất cả những gì là quà tặng của tuổi thơ, rồi sẽ cùng chúng đi suốt hành trình của đường đời con người.

25		Lá nằm trong lá: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh; Đỗ Hoàng Tường m.h.- Tái bản lần thứ 4.-Tp.HCM: Trẻ, 2012.- 249tr.; 20cm. Thằng Hòa khóc tồ tồ như trẻ con bị lạc mất mẹ. Nó làm tôi hoang mang quá. Tôi cố tưởng tượng nếu Thỏ Con cũng bỏ đi đột ngột không nói lời chia tay với tôi, tôi có sẽ rơi vào tình trạng giống như thằng Hòa hay không. Nhưng loay hoay một lúc tôi vẫn chẳng nghĩ được điều gì hay ho, đơn giản là tôi không thể hình dung được tâm trạng mà tôi chưa từng nếm trải, cũng như tôi không thể biết chính xác cảm giác của người ngồi uống cà phê dưới chân tháp Eiffel nếu như tôi chưa bao giờ đặt chân đến Paris.
26		Chúc một ngày tốt lành: truyện/ Nguyễn Nhật Ánh; Đỗ Hoàng Tường minh họa.- In nổi bản.- Tp. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2014.- 284tr.: minh họa; 20cm. Bọn trẻ trước khi đi ngủ, vẫn có thể hào hứng chúc nhau một ngày tốt lành, đầu ngày hôm đó chỉ còn có một mẫu. Ồ, một mẫu có khi chừng ba mươi phút thôi nhưng nếu đó là một mẫu tốt lành thì cuộc sống vẫn vô cùng tươi đẹp... Đọc tựa cuốn sách mới nhất của nhà văn Nguyễn Nhật Ánh là muốn mở ngay trang sách. Bạn sẽ thấy một thứ ngôn ngữ lạ của Hàn Quốc hay của nước nào tùy bạn đoán, Gô un un là Chào buổi sáng; Un gô gô là Chúc ngủ ngon, và nữa, Chiếp un un; Ảng gô gô; Chiếp chiếp gô... Sau chó Bê Tô, rồi Hai con mèo ngồi bên cửa sổ, nhà văn viết về một cặp heo. Nhân vật chính là hai con heo con, Lọ Nồi thông minh và Đeo Nơ xinh đẹp, cùng bạn chó Mồm Ngắn con chị Vện, mẹ Nái Sề, anh Đuôi Xoăn, Cánh Cụt và bọn gà chíp nhà chị Mái Hoa,... đã làm nên một câu chuyện vô cùng thú vị.. Và thế giới trở nên thay đổi!
27		Có hai con mèo ngồi bên cửa sổ/ Nguyễn Nhật Ánh; Đỗ Hoàng Tường (minh họa).- TP. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2012. 210tr.; 20cm. Thường thì, ở vào tuổi này, bạn sẽ không đọc Nguyễn Nhật Ánh nữa. Nhưng có hề gì, nếu bạn thích... mèo! Mà đây lại còn là một con mèo đang yêu, lại yêu đơn phương nữa chứ! Và cũng vì yêu mà đâm biết làm thơ: “Rồi ngày tới tháng/ Rồi tháng tới năm/ Rồi em sẽ hiểu/ Ngọn lửa đi nằm/ Là vì chiếc bóng/ Tắt ngoài xa xăm...”. Nhưng thực ra, câu chuyện đồng thoại hết sức dễ thương này lại không phải kể về tình yêu mà là về tình bạn, giữa hai con vật vốn dĩ xưa nay không đội trời chung: mèo và chuột... Hãy thử một lần trở lại, nếu như thỉnh thoảng, bạn thực sự bỗng cần một tấm “vé đi tuổi thơ”!

28		Ngôi khóc trên cây: truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh; Đỗ Hoàng Tường minh họa.- Tp. Hồ Chí Minh: Trẻ, 2013.- 344tr.: minh họa; 20cm. Tên sách có làm bạn tò mò? “Ngôi khóc trên cây” có vẻ là một truyện hành động của nhà văn Nguyễn Nhật Ánh? Bạn sẽ gặp, sau những câu thơ lãng mạn của chính tác giả làm đề từ, là cuộc sống trong một ngôi làng thơ mộng ven sông, kỳ nghỉ hè với nhân vật là những đứa trẻ mới lớn có vô vàn trò chơi đơn sơ hấp dẫn ghi dấu mãi trong lòng. Câu chuyện của cô bé Rùa và chàng sinh viên vốn ở quê chuyển ra thành phố có giống như bạn từng có thời đi học? Và cái cách họ thích, rồi thương nhau giấu giếm, sợ làm nhau buồn, mong mỗi gặp nhau đến mất ngủ... có phải là mối tình đầu giống như của bạn? “Dài nhanh lên với Tóc xõa ngang mày Lớn nhanh lên với Bé bỏng chiều nay” Bạn sẽ được tác giả dẫn đi liên mạch trong một thứ cảm xúc rung rung của tình yêu thương. Bạn sẽ thấy may mắn vì đang được sống trong cuộc sống này, thấy yêu thế những tâm tình người... tất cả đều đẹp hồn hậu một cách giản dị. Với cuốn sách mới này, một lần nữa người đọc lại được Nguyễn Nhật Ánh tặng món quà quý giá: lòng tin rằng điều tốt có thật trên đời.
29		Đảo mộng mơ: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh; Đỗ Hoàng Tường m.h.- Tái bản lần thứ 4.-Tp. HCM: Trẻ, 2011.- 254tr.; 21cm. Đảo mộng mơ luôn khiến người đọc phải bật cười vì sự ngô nghê trong cách nhìn của trẻ con. Một câu chuyện trong veo, thuần khiết như chính tâm hồn của trẻ nhỏ. Lòng vào đó là những ý nghĩa nhẹ nhàng nhưng rất cần thiết cho những bậc cha mẹ về cách giáo dục và yêu thương trẻ nhỏ, bắt đầu từ những điều tưởng chừng vô cùng giản đơn nhưng hết sức quan trọng. Tin ghét ai gọi hòn đảo là “đồng cát”. Và ba Tin đã thừa nhận với cậu bé là ông đã nhìn thấy cậu trên hòn đảo bằng cái ống nhòm, rằng ông không dám phiêu lưu trên đại dương để đi thăm chúa đảo. Cô giáo của Tin cũng nói với cậu “không dám mạo hiểm bơi qua đại dương” để vào nhà, dù cô có thể xách giày đi lên, đi xuống hòn đảo khá dễ dàng. Bọn bạn từng chọc ghẹo hoang đảo – đồng cát của Tin cũng dần dần tin đó là một hòn đảo, một điểm đến để khám phá thú vị và cả thằng Phàn –đứa hay bắt chẹt bọn Tin - cuối cùng cũng thập thò ngoài hàng rào nhìn “hòn đảo” mà... thèm. Người lớn có thể phủ bạt niềm tin của một đứa trẻ bằng tiếng cười chọc quê, trêu ghẹo nhưng người lớn cũng có thể làm cho trí tưởng tượng, sự say mê hào hứng của đứa

		trẻ ấy lớn lên thêm. Như ba của Tin, ông đã cho con trai cả một niềm tin, niềm hãnh diện về bản thân và một thế giới đầy bí ẩn, dạy cho con cách khám phá những điều lớn lao và chính ông cũng đã giữ lại cho cậu bé hòn đảo – vốn là đồng cát chờ xây nhà – như giữ cho thiên thần của mình cả một thiên đường tuổi thơ trong tre và rơm rã tiếng cười.
30		Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh: Truyện dài/ Nguyễn Nhật Ánh; Đỗ Hoàng Tường m.h.- Tái bản lần thứ 9.- Tp.HCM: Trẻ, 2012.-378tr.; 20cm. Con Mận là con gái, tự nhiên nửa đêm chạy ra ngủ chung với tôi, chắc nó ngượng lắm. Mặc tôi huyền thuyên, nó không nói gì. Tôi tính ba hoa thêm vài câu nữa nhưng thấy nó gò nơ chỗ khác, liền nín thinh. Bữa đó, trước khi dỗ giấc tôi vẫn kịp nhìn thấy con Mận chèn cái gối ở giữa tôi và nó. Con Mận chèn cái gối ở giữa hai đứa ý là để rào chắn. Nó sợ nửa khuya ngủ quên, nó lăn qua phía tôi hoặc tôi lăn qua phía nó. Như vậy thì xấu hổ chết được! Nhưng cái rào của con Mận chẳng chắn được gì. Sáng ra tôi mở mắt thấy nó đang quàng tay ôm cả tôi lẫn chiếc gối. Nó vẫn còn ngủ, hơi thở êm đềm thổi phơ phát những sợi tóc vương ngang gò má hồng hồng. Tôi nhìn đôi mắt nhắm nghiền của nó, thấy vẫn còn vài giọt lệ chưa khô còn hoen trên má. Chắc hôm qua, nó khóc suốt đêm. Tôi cảm động nghĩ và sè sè gỡ tay nó ra.